

Proefschrift dr. Arne Vanhoudt over verschillende aspecten van de Ziekte Van Mortellaro, getiteld: “De diagnose, behandeling en beheersing van digitale dermatitis bij melkvee”.

Arne Vanhoudt heeft dit onderzoek uitgevoerd op de Veterinaire Faculteit in Utrecht en is nu werkzaam bij Royal GD. Arne heeft namens Royal GD zitting in het HEC.

De link naar het volledige proefschrift is: <https://doi.org/10.33540/1746>

De **hoofdconclusies** worden hieronder samengevat samen met de link naar het gepubliceerde artikel.

Hoofdstuk 2: Overzichtsartikel over het behandelen en beheersen van digitale dermatitis bij melkvee. *Bell and Vanhoudt. (2020) Treating and controlling digital dermatitis in dairy cattle. In Pract. 42:554–567. <https://doi.org/10.1136/inp.m4454>*

Hoofdstuk 3: De M-score is het meest gebruikte classificatiesysteem voor de letsels van digitale dermatitis. Goede interobserver agreement voor de classificatie van letsels van digitale dermatitis is belangrijk voor de externe validiteit van onderzoek over digitale dermatitis dat dit classificatiesysteem gebruikt. Ervaren scorers kunnen goed foto's van poten met digitale dermatitis onderscheiden van foto's van poten zonder digitale dermatitis. Over de verschillende stadia van digitale dermatitis waren deze scorers het minder eens; o.a. het pijnlijke M2 stadium en het M4 stadium, welke een belangrijke infectiebron is. *Vanhoudt et al. (2019) Interobserver agreement of digital dermatitis M-scores for photographs of the hind feet of standing dairy cattle. J. Dairy Sci. 102:5466–5474. <https://doi.org/10.3168/jds.2018-15644>.*

Hoofdstuk 4: Vroege detectie van letsels is belangrijk om tijdig een behandeling in te kunnen stellen en hiermee dierenleed en productieverlies te minimaliseren. Automatische detectie van poten met digitale dermatitis d.m.v. infrarood thermografie is onwaarschijnlijk o.w.v. de zwakke associatie tussen de maximum temperatuur van de huid van de kootholte en de aanwezigheid van een M2 letsel of digitale dermatitis in het algemeen. *Vanhoudt et al. (2023) Broad-spectrum infrared thermography for detection of M2 digital dermatitis lesions on hind feet of standing dairy cattle. PLoS One 18:1–14. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0280098>.*

Hoofdstuk 5: De locale behandeling van actieve, vaak pijnlijke, letsels van digitale dermatitis met een koper- en zinkchelaten gel (kopergel) en verband resulteerde in meer transitie naar chronische, vaak niet-pijnlijke, letsels van digitale dermatitis in vergelijking met een enzyme alginaatgel en verband. Anderzijds, gaf behandeling met de alginaatgel gunstigere progressies wat betreft wondgenezing ten opzichte van de kopergel. Echter, geen van beide gels slaagde erin de digitale dermatitis letsels volledig te genezen. *Vanhoudt et al. (2022) M-score and wound healing assessment of 2 non-antibiotic topical gel treatments of active digital dermatitis lesions in dairy cattle. J. Dairy Sci. 105:695–709. <https://doi.org/10.3168/jds.2021-20613>.*

Hoofdstuk 6: Het identificeren van de belangrijkste risicofactoren en het geven van bijhorende adviezen, is op zichzelf onvoldoende om het aantal koeien met digitale dermatitis te verminderen op melkveebedrijven. *Vanhoudt et al. (2021) An observational study on the management of digital dermatitis through a repeated risk assessment on 19 Dutch dairy herds. J. Dairy Sci. 104:947–956. <https://doi.org/10.3168/jds.2020-18730>.*